

HALKIN ÖNCÜLÜĞÜ NASIL KAZANILIR?

Aydınlık Gazetesi, 1 Nisan 2019

Yıldırım Koç

Aydınlık'ta 1 Mayıs 1993 tarihinden beri, diğer bir deyişle, 26 yıldır köşe yazısı yazıyorum. Özellikle son yıllarda birkaç kez gündeme getirdiğim (ve hiçbir etkisinin olmadığını yaşayarak öğrendiğim) bir konu, kitlelerin öncüsü olabilmek. Yine de inatla bu konuyu yeniden gündeme getireceğim.

“Ben doğruyu ve gerçeği söylüyorum; söylediklerim hep doğru çıktı; hayat beni doğruladı; beni dinlerler, benim öncülüğümü kabul ederler” türü anlayışlar geçersizdir. Kitlelerin öncülerine ulaşamazsanız, onları, sizinle aynı görüşleri paylaşanları kitle önderleri haline getiremezseniz, söyledikleriniz ve yazdıklarınız, “dışarıdan gazel okumak” olarak nitelendirilir ve dikkate alınmaz.

Halkın ve özellikle bizim halkımız gibi sağlamcı, tedbirli, uyanık, görmüş geçirmiş, deneyimli, sabırlı, saf ayaklara yatma konusunda uzman, adam kullanma konusunda son derece yetenekli, kısa vadeli çıkarlarını çok iyi bilen bir kitlenin öncülüğüne soyunmak öyle basit bir iş değildir. Onlara güven vermek ve onların desteğini alabilmek aylar ve hatta yıllar süren bilgili, sabırlı ve bilinçli bir çalışmayı gerektiriyor.

Eğer böylesine bilgili, sabırlı, bilinçli ve örgütlü bir çalışmayı göze alamıyorsanız, boşuna kendinizi yormayın ve hayal alemine dalmayın. Sizi nezaketle dinlerler; bildiklerini yaparlar. Okuma alışkanlığının gerilediği koşullarda dağıtılan bildirilerin çoğu da güven ve destek sağlamada bir işe yaramaz.

TÜRKİYE’NİN EFENDİSİ GÜNÜMÜZDE İŞÇİ SINIFIDIR

İşçi, bir başkasına ait işyerinde ücret karşılığında çalışan insandır. Günümüz Türkiye’sinde resmi verilere göre gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70’i işçi sınıfıdır, işçidir, memurdur, sözleşmeli personeldir. İşçi olmaya uğraşan 6 milyondan fazla işsiz de dikkate alındığında, nüfusun yaklaşık yüzde 80’i bu toplumsal sınıftandır. Atatürk döneminde nüfusun yüzde 80’i köylüydü; Türkiye’nin efendisi onlardı. Günümüzde ise köydeki çiftçinin ve işçinin oranı yalnızca yüzde 20’dir. Günümüzde nüfusun yüzde 80’i, büyük çoğunluğu kentte yaşayan işçi ve işsizdir; Türkiye’nin efendisi onlardır. Bu efendinin güveni ve desteği sağlanmadan, Türkiye’nin bağımsız ve demokratik bir ülkeye dönüştürülebilmesi mümkün değildir.

ÖNCÜLÜK NASIL KAZANILIR

Bu büyük kitlenin güvenini ve desteğini kazanmak çok uzun erimli ve sabırlı bir çalışmayı gerektirir. Sadece eylem yapan işçileri ziyaret edip, başarı dilemekle güven ve destek kazanılmaz.

İşçinin sorunlarını işçiden iyi bilmeyen, bu konularda işçiye yol gösteremeyen, sorunların bir bölümünün çözümüne bugünden katkıda bulunmayan siyasi örgüt, işçinin güvenini ve desteğini kazanamaz, işçiye öncülük edemez.

“Biz doğruyu söylüyoruz, işçiler bizi nasıl olsa destekler” gibi bir anlayış yetersizdir ve yanıltır. İnsanımız sizi dinler, ama karar vermek için, sizin yaptığınız somut işlere bakar. İşçi için somut iş de onun bugünkü sorunlarının çözümüne yapacağınız katkıdır. Öncü siyasi örgüt, işçilerin ekonomik ve demokratik sorunlarına sahip çıktıkça ve bu konuda başarılar elde ettikçe, siyasi mücadelede de güven, destek ve öncülüğü sağlar.

Sıradan işçi, artan ve artacağından artık emin olduğu sorunlarına düzen içinde çözüm olmadığına ancak tüm seçenekleri tüketerek inanır. Allah’tan başka görmediği hiçbir şeye inanmayan halkımız, kendi çıkarı doğrultusunda somut adımlar atan ve mücadele ettiklerinde onlara ciddi biçimde yardımcı olanlara güvenir ve destek verir ve bir süreç içinde onların öncülüğünü kabul eder. Bunlar yapılmadan, görmüş geçirmiş halkımızın güven ve destek vermesini beklemek hayalciliktir.